

جمهوری اسلامی، جمهوری لائیک و جایگاه ما

در پایان دوره ی چهار ساله ی ریاست جمهوری حجت الاسلام خاتمی، در آستانه ی برگزاری هشتمین دوره ی انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران و پس از دو دهه سلطه ی خودکامگی دینی، که با خسرانهای بزرگ مادی و معنوی، تباهی جان انسانها در جنگی خانمانسوز و شکنجه و کشتار بی دریغ مخالفان همراه بوده است، ما کوشندگان فرهنگی، سیاسی و روشنفکران تبعیدی، ضمن ابراز نگرانی عمیق خود نسبت به آنچه در ایران می گذرد و بیم از آینده ی آن، اعلام می داریم:

۱- کارنامه ی حکومت دینی در ایران نشان داده است که جمهوری اسلامی، به رغم نیاز مبرم جامعه و برخلاف خواست اکثریت مردم، از دست زدن به اصلاحات سیاسی در ساختار قدرت و پذیرش حاکمیت مردم ناتوان است. سرشت، بافت و کارکرد این نظام، مبتنی بر قانون اساسی و نهادهایی است که خود بزرگترین موانع تحقق مردم سالاری (دموکراسی) در ایران هستند.

۲- جناح های این حکومت به رغم همه ی اختلاف نظرها و تفاوت هایی که در شیوه ی اداره ی کشور با هم دارند، جملگی به حفظ نظام دینسالار و اصل ولایت فقیه پایبند مانده اند. هرچا که خواست، اراده و حقوق مردم در برابر رأی ولی فقیه قرار گرفته، اصلاح طلبان از تکیه کردن به مردم و به کرسی نشاندن خواست های آنان هراسیده اند و سرانجام، به حکمِ مصلحتِ نظام، به رأی "ول امر مسلمین" گردن نهاده اند. در گفتار اصلاح طلب و در کردار مصلحت خواه نظام مانده اند.

۳- زنان و مردان ایرانی در پیکاری پُر اُفت و خیز اما پیوسته و با هوشیاری و تلاشی روزمره در برابر نظام بیدادگر و خودسر ایستادگی و هرچا که توانسته اند دست تجاوز او را کوتاه کرده اند. عمیقتر شدن شکاف میان رقیبان در قدرت و بلند شدن بانگِ اصلاح طلبی، در متنِ همین ایستادگی معنا می یابد.

۴- برچیده شدن بساط حکومت خودکامه ی دینی، در گرو پدید آوردن جانشینی دموکراتیک است. پیکار دموکراتیک زنان و مردان آزادیخواه، جایگاه شایسته ی خود را در جبهه یا جبهه های دیگری جدا از جبهه ی محافظه کاران یا اصلاح طلبان حاکم باز می یابد.

بر پایه ی چنین ملاحظاتى ما بر این باوریم که :

الف) هدف اصلی تحول آینده ی جامعه ی ایران، دست یابی به دموکراسى است. جامعه ی ما در همه ی عرصه ها و جلوه هاى گوناگون زندگى اجتماعى، سیاسى، اقتصادى و فرهنگى خود، نیازمند گذار از این تحول دموکراتیک است.

ب) مناسب ترین شکل حکومت برای پی ریزی و پاسدارى این تحول دموکراتیک، استقرار يك جمهورى لائیک مبتنى بر تكثر بینش ها و روش ها است که پایبند موازین جهانى حقوق بشر، رعایت شأن و حیثیت ذاتى انسان، آزادى عقاید و ادیان، برابرى حقوق زن و مرد، تأمین عدالت اجتماعى و حقوق اقلیت هاى ملی و قومى در ایران باشد.

خواست و آرزوى مشترك امضا کنندگان این بیانیه آن است که طیف گسترده اى از آزادخواهان، از افق ها و خاستگاه هاى گوناگون، پیرامون این اصول و مواضع گرد هم آیند. طیفى که از يك سو مخالف اصول هرگونه حکومت دینى است و با هر شکلى از جمهورى اسلامى ناسازگار است، و از سوى دیگر بر آن است که به سهم خود زمینه ی شکل یابى جمهورى لائیک در ایران را هموار سازد، با برداشتن گام هاى سنجیده، نیروى خود را با جنبش هاى اعتراضى مردمانِ سرزمین مان پیوند زند، زبانِ آزاد خواسته هاى برحق آنان گردد و راه مستقل خویش را به سوى جدایی کامل دین از دولت و پیوند ناگسستنى آن با مردم سالارى و آزادى به عنوان کلیتى تجزیه ناپذیر در پیش گیرد.

پاریس

۳ خرداد ۱۳۸۰ - ۲۳ ماه مه ۲۰۰۱

دلجو آبادى، رسول آذرنوش، نعمت آرم حمید احمدى، حسین اخوان توحیدى، یوسف اردلان، سودابه اردوان، احمد اسکندانى، بیژن اسکندرى، مهدى اصلانى، حسن اعتمادى، رضا اغنمى، اقبال اقبالى، حمید اکبرى، نسرين الماسى، نسترن امجدى، زهره امینى، فریبا امینى، اصغر ایزدى، محمود باباعلى، حسین بابایى، نیما باربد، جواد باجغلى، رحیم باجغلى، شهره بدیعى، منیره برادران (م.رها)، احمد برزین، نجمى بقایى، سهراب بهداد، آرام بیات، شکوفه بیات، منصور بیات، سیروس بینا، مهران پاینده، منوچهر پرشاد، ایرج

پزشکزاد، هایده ترابی، بکری تمیزی، ملیحه تیره گل، فریدون تنکابنی، منوچهر ثابتیان، علی اصغر جامعی، اقدس جاویدی، بهروز جاویدی، سیروس جاویدی، میهن جزنی، فرشید جمالی، اکرم جوادی، علی جوادی، علیرضا جوادی، گلرخ جهانگیری، علی اصغر حاج سیدجوادی، بهروز حشمت، کیومرث حکیم، بیژن حقیقی، لعیا حقیقی، حیدر، منصور خاکسار، نسیم خاکسار، محمد خاور، عباس خداقلی، رضا خسروی، آذر خونابی، اسماعیل خویی، رفعت دانش، بهروز داودی، هایده درآگاهی، ناصر درخشانی (خاور)، منصوره درزی، مهرداد درویش پور، رضا دقتی، منوچهر دقتی، حسین دولت آبادی، امیر ده‌ا، کوچک ده‌ا، مهدی ذوالفقاری، علی راسخ، ناصر رحمانی نژاد، فرهنگ رکنی، احمد رناسی، فضل الله روحانی، کامبیز روستا، میهن روستا، ناصر روشن ضمیر، حمید ریاحی، فریده زبرجد، مجید زربخش، حسن زرهی، میترا سادات گوشه، بابک سالاری، منوچهر سالکی، فاطمه سعیدی (مادر شایگان)، فلوریدا سفیری، هایده سناوندی، بهمن سیاووشان، اسد سیف، اکبر سیف، علی شاهنده، شهاب شفیق، کیواندخت شکیبایی، فریدون صبوری، رضا صلاحی، پولاد صفاری، پویا صفاری، رضا صفاری، نبی صمیمی، فرح صوفی، فرشته صوفی، فرهاد صوفی، نسترن صوفی، یاسمن صوفی، حمیرا طارمی، جواد طالعی، رضا طاهری، مهین طاهری، ناصر طهماسبی، عباس عاقلی زاده، شهاب عبقری، کاوه عبقری، بتول عزیزپور، مهدخت علامه زاده، ناصر علیزاده، آنا عنایت، عباس غیایی، مریم فروغی زاده، منصور فرهنگ، رسول قادری، مهدی قاسمی، وجیه الله قاسمی، سیامک قبادی، پرویز قلیچ خانی، شهرام قنبری، داریوش کارگر، حجت کایدانی، یوسف کبیری، زیبا کرباسی، احمد کریمی حکاک، سرور کسمایی، امیرهوشنگ کشاورز صدر، لادین کیا، محمدرضا کیوان، شهاب کیوانی، محمود گودرزی، بهزاد لادین، ستار لقایی، سیروس ماهان، مهناز متین، علی متین دفتری، مریم متین دفتری، هدایت متین دفتری، امیر مجیدی، سیروس محمدی، باقر مرتضوی، رضا مرزبان، حسین مشفق، عزت مصلی نژاد، عباس مظاهری، محمدعلی معتدل، بهروز معظمی، محمدرضا معینی، ولانتین مقدم، مسلم منصور، نجمه موسوی، نوید مومن، باقر مومنی، ناصر مهاجر، نسرین میرموسوی، رضا ناصحی، شهباز نخعی، جمیله ندایی، علی ندیمی، حمید نودری، میترا نشاط نوری، وحید وحدت حق، رضا هاشمی، عباس هاشمی، رضا هومن، ستاره یعقوبی، سعید یوسف، مهدی یوسفی.